

عنوان مقاله:

تحلیل بینامتنی تلمیحات در شعر محمدکاظم کاظمی

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 20، شماره 41 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محبوبه ذوالقدر - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

رضا چهرقانی - گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده علوم انسانی دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

سید علی قاسم زاده - عضو هیات علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

مطالعات بینامتنی یکی از رویکردهای مهم در پژوهش های ادبی معاصر شناخته می شود. طبق نظریه بینامتنیت، هر متن ادبی، بازخوانش و زایشی از آثار ادبی پیشین یا معاصر با خود است. با عنایت به این تعریف، می توان تلمیح را یکی از مصادیق بارز بینامتنیت تلقی کرد. یکی از شاعرانی که به صورت گسترده از این آرایه در شعر خود استفاده کرده، محمدکاظم کاظمی شاعر پرآوازه مقاومت افغانستان است که در این پژوهش شیوه های کاربرد تلمیح در اشعار او با روش توصیفی-تحلیلی بررسی شده است. چنانکه نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد، تلمیحات شعر کاظمی غالباً در پیوند با موضوع ها و متون دینی از قبیل قرآن، حدیث، تاریخ اسلام، قصص انبیاء و ... شکل گرفته و روابط بینامتنی بر مبنای قواعد سه گانه کریستوا میان متن حاضر و غایب، به صورت نفی جزئی، نفی متوازی و نفی کلی بروز یافته است که در این میان نفی جزئی در اشعار کاظمی از بسامد بیشتری برخوردار است.

کلمات کلیدی:

تلمیح، بینامتنیت، شعر مقاومت افغانستان، محمدکاظم کاظمی، ژولیا کریستوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734324>

